

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó: Skríbanek Géza.	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 ft Nyiltér sora 20 kr. Hirdetések nagyság szerint.
--	---	--

Tanulságok.

A bécsi jubileumi kiállítás alkalmából.

A császárnak, Ferencz Józsefnek, uralkodása ötvenedik évfordulójára jubileumi kiállítást rendeztek az osztrákok Bécsben. Hát a dolog érdeméhez, — mint Ausztria belügyéhez, — nincs semmi közünk. Ha mégis foglalkozunk a kiállítás okozta benyomások tanulságaival, ezt részben saját okulásunk, részben tájékozottságunk érdekében tartjuk szükségesnek.

Még nem is olyan régen, Bécsben hatalmas, szinte vezető szerepe volt a kontinensen. Az „összbirodalom“ fő- és székvárosa, mondogatták büszkén a valaha igen jámbor és kodélyos, de most már megvadult bécsiek. Ah, gyönyörűséges idők is voltak azok, teszem az 1873. év, amikor a bécsi világkiállítás száz- és százezer embert csábított oda, hogy megbámulják a technika új és csodás vívmányainak dús, gazdag tárlatát, nemkülönben az egész kiállításon előmlő pazar fényűzést.

És most?

Most őszinte, igaz szánalom fogja el az embert, ha végig nézi az u. n. jubileumi kiállítást. A Praterban, — a bécsiek népszerű

ligetében, — a Rotunda körül jókora területet bekerítettek, építettek rajta néhány pavillont, viskót stb., ezekbe elhelyeztek néhány sablónos kiállítási tárgyat, s kész volt a „Jubileums-Ausstellung“. A Rotunda, mely még az 1873-iki világkiállításból maradt meg, elég impozáns épület, de ezen kívül azután nincs egyetlen épülete, vagy alkotása a kiállításnak, mely kiemelőbb lenne. Nyilvánvalóvá lesz ez bárki előtt is, ha végig kísér minket a kiállításon tett sétánkban.

Mint említettük, a Rotunda tekinthető a kiállítás középpontjának. Az északi és keleti szárny szegletét a gépkiállítás foglalja el. A keleti szárnyon folytatódik a villamos berendezések és eszközök kiállítása s ugyanitt látható a Ferencz József-híd modellje, valamint a festékárú-, gyógy-, illatszerek és pipere-kiállítás. A kupolát körülfutó arkádok alatt szövőipari és ruházati, szőrme, szőnyeg, lakberendezési, valamint az ékszer kiállítás látható. A déli szárnyan van Cook néhány hatalmas hajómodellje, továbbra a műipari festők kiállítása (edények, poharak, szőnyegek, famunkák stb.) A nyugati oldal nagy részét a kocsigyártók kiállítása foglalja el,

s az északi szárnyra átnyulik már az osztrák katonai szállítók csoportja. Elég csinos a bécsi bicikli-klub kiállítása is, nemkülönben az ugyanazon oldalon lévő műipar-áru kiállítás. Érdekes, hogy egy bécs-budapesti érezöntő gyár a budapesti New-York kávéház érezöntvényeit állította ki.

Az önálló épületek és pavilonok sorából alig egy-két épület válik ki. Elég formás Bukovina tornyos, fakérges pavillonja, ahol nagyrészt szövöttes, faipar, vadászati eszközök, agancsok és mezőgazdasági termények vannak kiállítva. A mezőgazdasági kiállítás szegényes, a néprajzi kiállítás is nagyon gyarló. Az egészségügyi kiállítás elég változatos, s feltűnik itt az osztrák államvasút által épített neu-sandezi munkástelep modellje. Bécs város kiállítása, — leszámítva néhány modellt — alig érdemes a megtekintésre. Lueger relief képében azonban annál többet gyönyörködhetünk. A hangszerkiállítás hidegen hagy, s bizony a bécsi sütők egyesületének a kiállítása sem elragadó.

Nem hallgathatunk el azonban egy olyan tényről, mely a legnagyobb mértékben megbotránkoztató s méltán kihívja legnagyobb

T Á R C Z A.

A kiadó szoba.

— Itt van kérem a kiadó szoba?

Ezt az udvarias kérdést egy kifogástalanul öltözött, szelid képű fiatal ember intézi ahhoz az esetlenformájú cselédleányhoz, a ki egy harmademeleti lakás előszobájának ajtajában találja magát ezzel az idegen urral szemközt.

A bárgyu leány azzal fogadja az intelligens kinézésű fiatal embert, hogy igen jó helyen jár, a kiadó szoba tényleg van, és azonnal hívja a nagyságát.

A szobanéző fiatal embernek ezalatt alkalma nyílik az előszobán kissé körültekinteni. Szemügyre veszi a falakon függő izléstelenül elrendezett fakó arcoképek sokaságát, egykedvűen konstatálja, hogy az előszoba szűkhosszuságát semmiféle szőnyeg sem fedi, és rögtön szemibe ötlük az a csonka lábu rozoga vaságy, a mely nagy szerényen az előszoba egyik szögletében huzza meg magát. Ezek mindolyan

körülmények, melyek amellé bizonyítanak, hogy a lakást valamely szerény viszonyok között élő család bírja bérbe. A szobát kereső fiatal ember egyébiránt ezzel azonnal tisztába jutott, mihelyt a lábát ide betette, hisz nagy a tapasztalata e tekintetbe s tudj' isten hányadik helyen jár ma már. E közben megérkezik a belső szobából a ház asszonya is, és a kifogástalanul uri ember most már ehhez ismételi a cselédnek mondott szavakat. A házi asszony készséggel tesz eleget az idegen látogató kívánalmának, s egy meglehetősen csinosan berendezett udvari szobába vezeti, nyájas előzékenységgel helylyel kínálja meg őt a kiadó szobában. Fácánffy ur köszönettel fogadja a széket s ráter látogatása tulajdonképeni céljára. Először is megelégedését fejezi ki a szoba izléses, szép berendezése felett, aztán annak ára iránt bátorodik érdeklődni. A házi asszony nagy bőbeszédűséggel ott kezdi, hogy a szobába eddig is csupa intelligens uri emberek laktak, kik úgy érezték magukat nála, akár csak a saját édes anyjuknál odahaza. Ez mind igen

szép dolog, mondja rá Fácánffy ur és bosszúságot kér, hogy alkalmatlankodott. A lakást valószínűleg kibérelt, ezt azonban együttesen teszi meg kollegájával együtt, ki ma délután öt orakor jön haza hivatalból és addig kéri a nagysága türelmét. Ezzel illedelmesen ajánlja magát a ház asszonyának és eltávozott.

A lépesőkön órájára tekint és bosszúsusan konstatálja, hogy az idő még csak három órára jár.

Határozott okai vannak, hogy rendes lakásán napközben ne mutassa magát, haza hát még nem mehet. Kávéházba még kevésbé sem, mert erre a hónap végén nem futja, az időt pedig akárhogy, de okvtlenül agyon kell ütnie, ha csak nem akar ebben a dermesztő hidegben sétakörutat tenni, mi ugyanesak nem valami nagy élvezet, Fácánffy ur déli egy óratól ugyanis szabad, mert csak eddig tart hivatalos elfoglaltsága, kettő vagy fél három lesz, mire az ebédvel végez, ettől fogva a nyakába veszi a fővárost. Eredeti ötlete támadt Fácánffy urnak, miképp lehet az unalmas délutánt kellemesen szo-

matékosabb tiltakozásunkat. Az állatkiállításban pl. néhány rekesz ték felett ilyenforma felirások vannak: X. Y. tenyésztő aus Szegedin, Raab (Ungarn) stb., s ez alatt kis betűkkel a kiállító osztrák atyafi neve. Az egész közvetlenül azt a benyomást teszi, mintha e Jubeliums-Ausstellungban a magyar „Provincz“ is kiállító gyenánt szerepelne. Akinek ez nem elég s jóhiszeműséget emlegetne, menjen tovább a mezőgazdasági kiállításba, ahol néhány grafikai táblázat felett ily felirás diszeleg: „Osztrák-magyar termési eredmények.“ Azt hisszük, ehhez nem kell kommentár; követeljük azonban a legerélyesebben, hogy e hazug, csupán megtévesztésre szánt feliratok eltávolíttassanak.

Ha még 30-35 sörös és boros pavillont s vendéglőt is (közük az obligát nagy hordóval) hozzászámítunk a kiállításához, akkor szemlénkkel körülbelül kétszáz is vagyunk, az okulás pedig, melyet mindebből merithetünk, nagyon tanulságos. Mondhatnók Ausztria egész züllöttsége és szét-huzása visszatükrözdik e kiállításból. Láthatjuk ebből az egységes Magyarország erkölcsi fölényét egy apró tartományokból mesterségesen összeragasztott állam, Ausztria fölött, melynek népeit még a fajszeretet sem terelheti össze s tüzelheti oly nagyobb-szerű alkotásra, amint ép ellenkezőleg a hatalmas, az egységes Németországnál láthatjuk.

Megtanulhatjuk a bécsi Jubeliums - Ausstellung kudarczából, hogy csakis egy egységes nemzeti állam, csupán a hazaszeretet lán-goló heve és nemzeti öntudat ereje képes alkotásokra. Dolgozunk megfeszített erővel nemzeti társadalmunk felépítésére és megerősítésére: a monarchia sulypontja önként billen át Magyarországra.

Katona Béla.

rákozva eltölteni, anélkül hogy az neki pénzébe kerüljön. Most éppen egy cifra bérpalota kapuja előtt találjuk őt, amint mohón olvassa a kiadó szobákról szóló hirdető czédulákat. Fácánffy urnak itt különösen bő választéka van a szobákban. A hatalmas bérház mind a négy emeletére jut kettő-három ezekből a czédulákból. De Fácánffy ur kiméli lábait, és csak néhányat vesz az első és második emeletek ama bizonyos ajtószámaiból kézelője fehér lapján előjegyzésbe.

Az első emeleten Fácánffy urat egy takaros szobaleány fogadja, a kinek — minthogy a nagysága éppen nincs ide haza — megbízása van az esetleges, a szobát kereső urakkal — minden tekintetben direct tárgyalásokba bocsátkozni. Fácánffy ur itt nem is vonakodik a csinos szobaciczus abbeli felszólítását visszautasítani:

Tessék csak kérem jobbra — jobbra. És egy jobboldali szoba ajtaját felnyitja; Fácánffy ur állja meg, hogy egyet-

H i r e k.

— **Az épülő Barcs.** Az ez évi építkezések hatalmas lendületet vettek és községünk ez évben sok új épülettel gazdagodott. A mindennap szépülő község még fokozatosabban tárja elének azon hiányokat, melyek községünk fejlődését annyira hátráltatják. Ezek pedig a rossz közlekedési utak, másodsor a drága és ennek folytán kereskedelmileg bénítólag ható drávai hidvám, harmadszor a Barcszobbi vasut rossz menetrendje, mely a forgalmat Barcstól eltereli. Ezek nem jámbor, teljesíthetetlen óhajok, csak akar-ni kell komolyan, s mindez könnyen megvalósítható. Ne várjunk egyesek gyenge kezdeményezésére, hanem ragadja ezt magához a képviselő testület, mely mind imponáló közeg leghivatottabb az ily közérdekű dolgok keresztül vitelére.

— **A Barcsi Kerékpár-Egyesület országos versenye** — hála a nemesszivü sport barátoknak, kik fiatal kerékpár egyesületünk eme törekvését támogatták, — most már egészen a megvalósulás stádiumába jut s augusztus vége felé bizonytalansággal megtartatik. A nyereség tárgyakra, s a verseny egyéb költségeire már eddig is szép összeg gyűlt egybe, s van remény, hogy a nagyszabású verseny költségei rövid idő múlva együtt lesznek. Legközelebb a kerékpár-egyesület tagjai közül 2-3 tag keréken utvizsgálás czéljából kényszerre fog indulni Lipikig és más irányba, s ezek után lesz csak megállapítva, hogy a verseny honnét kezdődik. A nagyszabású verseny iránt minden nap nagyobb érdeklődés mutatkozik s azt előre is mondhatjuk, hogy szép ünnepélyes látvány fog ez lenni Barcs és a vidék közönségének. A verseny megérkezési czélpontja — mint halljuk — a vasuti indóház mellett fog lenni, hol tribünök lesznek felállítva. Különben a részletes program nemsokára el fog készülni.

Itt alkalmilag megemlítjük, hogy a lapunk mult számában említett értékes dísz órát mélt. gróf Széchenyi Imre volt kegyes adományozni, s mélt. gróf Széchenyi Frigyes pedig nagyobb pénzüsszeggel kegyekedett a „Barcsi Kerékpár-Egyesület“ kettőt ne csipjen a szobalány piros - pozsgás arczán; megakadályozza őt az érkező szakácsné, a ki ezalatt igen kíváncsivá lett, vajjon mit tárgyal oly hosszasan a szobaleány odabenn ezzel az urral. Fácánffy urat keletlenül érinti a szakácsné hirtelen megjelenése és távazára gondol, mert nincs szükségére éppen most tanura. Udvarias bucsut vesz a két nőcselédétől és azzal a kifogással távozik, hogy minden megfelelné, csak kissé szűk neki a szoba, mert a zongoráját is ide akarta volna felállítani.

Másodikkal e házban ugyancsak az első emeleten a 14. számú lakás van manhattáján előjegyezve. Ide is becsenget.

Az elsőszoba ajtaját itt egy éltes uriaszony tárja fel Fácánffy ur előtt; ebben a perczben a szobák egyikéből egy szép fiatal leány dugja ki rózsás arczát az ajtón, ki ezt mindannyiszor meg teszi, a hány ízben csak a lamos csengő erős hangja szólal meg az előszobában. A kis-

országos versenyéhez hozzájárulni. A nemes szivü grófok mindketten fogadják hálánkat!

— **A forgalom a Dráván** egy kis idő óta nagyon szünetel, alig van 1-2 uszályhajó a leszámítoló bank épülete előtt. Mindennek oka az, hogy a kukoricza szállitmánv elfogyott, s az új gabona pedig még nem került a piacra. Azonban kilátás van rövid pár hét múlva nagy forgalomra, azon kedvező hír után, hogy az országban a termés eredménye általában jónak mondható.

— **Vizbe fult** fürdés közben e hó 27-ikén délután Pálfaluban a Zimonya nevü folyóba Seitz Jakab földmives 4 éves kis leánya. Holttestét vízbe fulladása után 1 óra múlva Dina József cigányfiu hozta fel a víz fenekéről, ki, már 2 életet mentett ki a vízből. Valóban a szülöktől nagy könnyelműség az, hogy ily kis gyermeket minden felügyelet nélkül fürödni engednek menni, pedig okolhatnának az évente előforduló hasonló szerencsétlenségek után.

— **A sertésvész,** e félelmetes és a gazdák által rettegett betegség Slavonia egyes vidékein, pusztáin hallomás szerint újból föllépett. Ugy látszik, hogy e betegség nálunk el fog ugyan tűnni, de csak igen lassan s a sertés tenyésztők még sok megpróbáltatáson fognak keresztül menni, s vele együtt egész gazdasági rendszerünk.

— **Élelmentő őrmester.** Bóka Pap Lajos Fehér-Templom városkában állomásozó cs. kir. 101-ik gy. ezredhez tartozó őrmester, ki üdülés czéljából 3 hó óta Bareson testvér bátyjánál időzik, péntek délután 6 óra felé fürödni ment a Drávához többek társaságában. Midőn a vízből már kijöttek, s öltözködni kezdtek, egy kis fiu ijedten figyelmezteti az őrmestert, hogy a Rinyának a Drávába folyó torkolatában egy nő fuldoklik. A derék őrmester az eset színhelyétől csak pár lépésnyi távolságra volt, rögtön ott termett s belevetette magát a vízbe a fuldokló után, ki, midőn érezte, hogy segítség érkezett, az élet után való erős küzdelmében görcsösen ragadja meg a katonát, mi által ő ki különben jó uszó, gátolva lett a mentésben, s ő is a víz alá merült. S így már-már mindkettő élete komoly veszélyben forgott, de a bátor őrmesterben mégis győzött az erős akarat és férfias erő, s

asszony ez esetben is kíváncsi az érkezettre és a midőn látja, hogy az egy csinos külsejü fiatal ember, valószínűleg lakásügyben kereste fel őket, becsukja maga után a szobaaajtót. Édes anyja ezalatt nagyban mentegetőzik, és egy kis elnézést kér azért, hogy e pillanatban nem láthatja urasága a szobát, mert azt éppen szellőztetik, takarítják. Ez azonban csak rövid tiz perczet vesz még igénybe, addig pedig igen szívesen látja őt az ő privát lakásában.

Fácánffy ur kész örömmel fogadta el az őt megtisztelő meghívást és a házi asszony által vezetett ama szoba ajtaján kopog be, a melyből néhány percz előtt az a szép női fej kandikált ki. Az a szép női fej Gizella kisasszonyé, a háziasszony egyetlen leányáé, kinek azonnal bemutatta magát Fácánffy ur, a ki most azt hiszi, hogy elérte a czélját. Fácánffy ur rendkívül ügyes társalgó és a házikisasszonyt igen kellemesen mulattatja. Társadalmi kérdésekben szellemes vitába bocsátkozik

valahogy fel tudott bukni a víz alól, kezével erősen megragsdta a leány karját és szerencsésen partra emelte, hol azonban egy fél óráig öntudatlan állapotban feküdt a kimerülés és ijedtség hatása következtében. A derék őrmester — ki szinte nagyon ki volt merülve, még ekkor is elkövetett mindent, hogy a leány mihamarabb eszméletre jöjjön. A fiatal, mintegy 17-18 éves leány neve Bór Ilona Bór N. vasuti raktárnok leánya. Az életmentő őrmester, ki nemes tettével nem csak magának, de ezredének is dicsőretet szerzett, megérdemli, hogy főlebb valói is elismerésre méltassák.

Hírlap kiadók congressusa. Magyarország vidéki hírlapkiadói ez évi augusztus hó 20-án congressusra gyűlnek össze Budapesten, mely congressusnak célja az újságokban közölt hirdetések után járó bélyegilletékek eltörlése. Ugyanis tudva levő dolog az, hogy minden megjelent hirdetés után, — hol a hirdető czime közzölve van, — 30 krt tartozik a lapkiadó-tulajdonos az adóhivatalba fizetni, a mely összeg oly nagy egy vidéki lapkiadónak, hogy jóformán azt a szerény hirdetői díjat — a mellyel a hirdető irodák s mások honorálják — megfelezi az állammal. Másként van ez a fővárosban megjelenő lapoknál, hol a lapkiadók busásan fizettetik meg a hirdetői díjakat. Egy szerény vidéki lapnak kis városban ugyanis csak nehéz küzdelem mellett lehet magát fenntartani, nagyon helyén való lenne, ha az állam feloldaná őket a bélyegilletékek fizetése alól. A congressusnak az ügy keresztül viteléhez az a célja, hogy vagy a képviselőház elé terjeszti az ügyet, vagy küldöttséggel járul a miniszter elé. A congressuson lapunk szerkesztője is részt vesz.

CSARNOK.

Család és Iskola.

Irta és felolvasta: **Héjjas Dániel**,
a nagy-Atád barcsi járásköri tanítói gyűléseu Csokonya-ban máj. 24-én.

Folytatás.

Igenis a férfi hivatása küzdeni, a mit együnk? mit igyunk? mivel ruházodjunk nehéz kérdéseivel, — s ezek megoldása igénybe veszi a férj s apa testi s lelki erejét, — kivált a földmives osztály-

a művelt leánnyal, irodalmi, művészeti eseményekben szenzációs információkkal szolgál, jártassággal bír a francia, némileg az angol nyelvben is, bő értesülései vannak minden világra szóló esemény felől, teljesen au fait a színházi dolgokban, szép zeneismereei is vannak, szóval a kisasszony igen jól érzi magát Fácánffy ur társaságában és hasonlóan Fácánffy ur is a jól fűtöttebédőben Gizella kisasszonnyal szemközt. Közbe egy új zeneművet fedez fel Fácánffy a zongorán és megkérdi, vajjon ki a kisasszony rendes partnere a négykezesnél. Gizella kisasszony azzal válaszol, hogy unokanővérével szokta rendszerint a művet együtt játszani, de sajnos, ritkán jönnek csak össze. A másik perczben már Fácánffy ur ül együtt Gizella kisasszonnyal a zongora előtt és bámulatos rutinnal kezeli mind a kettő ezt a szalonhangszert a háziasszony nagy öröme, ki igen sok di-

nál — úgy, hogy ez keveset vagy semmit sem foglalkozhat a neveléssel; így a gyermek nevelése egészen az anyára nehezül; — de ennek így is kell lenni.

A természet maga jelölte ki az anya számára e munkát. A „nevelés a bölcsőnél kezdődik“ — örök igazságu pedagogiai elv, a bölcső mellett pedig közvetlenül az Anya áll!

A nő, mint család anyja a házhoz, a családi fészekhez van kötve, kötelessége e fészeknek az isteni szeretet által való bemelegítése — a család tagjai boldogtéttele; — és nem a kenyérért való küzdés! és azt én nehezebbnek tartom emennél; felségesebb hivatás az! s nagyon nehéz munka!

Boldog család az: hol a munka helyesen van megosztva a férj és feleség közt, hol, mindkettő hiven jár s működik a maga munka körében!

Sok, sok öröm élv, de sok s nagy feladata van a családeletnek, — azt hiszem nem tévedek, ha azt állítom, hogy a nehéz munka, a nagy feladat a nevelés és tanítás terheinek egy 3-ik személyi megosztási vágya állította elő: az Iskolát s ebbe a Tanítót, mert kérдем:

Mi az iskola? helyettesítője a családi háznak.

Mi a tanító? helyettesítője, megbízottja a szülőknek.

Azt hiszem, e meghatározás: correct, helyes! de akkor, az is következik, hogy ezeknek szoros kapcsolatban kell lenni s egymást segíteni.

De hát úgy van-e, hogy a család segítségül jön a nevelő társnak — a tanítónak — a nevelés nagy munkájában? Én azt mondom: nem; megmondom miért? Előbb azonban meghatározni próbálom, mire kell irányulni a nevelésnek;

a.) Istent féltő — szülőket — tisztelő fiak s leányok legyenek;

b.) Erős, egészséges munka bíró és munka szerető, dolgozó, takarékos- kötelesség érzettel bíró emberek, kik Isten-embertársaik- hazájuk iránti kötelességüket teljesítsék;

c.) Okos felvilágosult erkölcsös tagjai a társadalomnak, a hazának, „támasza talpköve levén a tiszta erkölcs“ a hazának s társadalomnak.

Nohát az ily irányu nevelésre, ha nem elég a család maga; azt mondom: nem

cséretes tulajdonságot fedezett fel Fácánffy urban a rövid fél óra alatt, a mit méltányol is. Kis vártatva a szobaleány fehér asztalkendőt borít az ebédlő asztalára. Fácánffy önkénytelenül gyomrára gondol, de azért úgy tesz, mintha észre se venné a különös figyelmet. Csak akkor fejezi ki határtalan köszönetét a háziasszonynak a meglepetésért, mikor a szobalányt három csésze csokoládéval pillantja meg az ajtóküszöbön. Röstelli, hogy ennyire terhére van ő nagyságának. Ő különben is rövid ideje, hogy megebédelt és valóban nem volt érdemes az ő csekélyisége miatt.

De azért ő nagyságának nem kerül valami nagy erőfeszítésbe s Fácánffy ur némi szerénykedés után elfogadja a házi asszony ozzonnáját. Időközben beesteledik. Az ebédlő diszes lámpája már jó ideje meg van gyujtva, és a kellemes látogatónak csak most jut hirtelen tisztelgésének

elég magában a tanító sem! Együtt kell a családnak és tanítónak működni, de nincsen így!

Felveszem p. o. hogyan mutatja be némely szülő tanköteles gyermekének az iskolát és a nevelőtársat a tanítót.

A legtöbb szülő, alig várja, hogy lerázhassa nyakáról a fészekhagyó fiókat, alig várja, hogy ama másik fészekbe tegye: az iskolába; de hogyan tesz: csinyt tevő kicsinyeit így biztatja: „megállj! majd feladlak iskolába, majd megmondom a tanítónak, hogy így, meg úgy verjen meg“ stb. Hát ez bizony kezdésnek nem igen szép dolog; de legtöbb helyen alig várja a szülő, hogy a nevelés munkáját a tanítónak adja, — mert hát ez kényelmesebb is, s azt hiszi sok szülő, mihelyt iskolába adta gyermekét, neki nincs gyermekére többé gondja. — S nem is gondol vele. De ha sok szülő nem gondol gyermeke nevelésével — csak ne rontaná azt; de kárt tesz, mert ellenkező képét látja a gyermek annak a családban, a mit a tanító mond.

Isteni félelem, vallásosság, éneklés, imádkozás helyett mit lát? Templom kerülést; hall éktelen beszédeket, isten káromlást; szülői szeretet helyett, az öregek iránti vesztéltenséget, a megélemedett szülők kesergetését; hall rágalmazást, hazudozást — trágár beszédeket; — erkölcstelen cselekedetet s sokszor még lopást stb. lát; — ez segítség? . . .

Tanítjuk hazaszeretetre, jeleseink megbecsülésére, és lát követválasztásokat; sárba rántását a legkitűnőbb hazafiaknak; ha a nevelőtárs a tanító ellenkező párton van, — a kis növendéknek van mit hallani nevelője s tanítójáról és ezt a szülők teszik.

Ezekben adom azt is: hogy a nevelőtárs fizetését — (vagy nagy részét) a szülőtől kapván, keservesen megszolgált bérét — sok helyen — törvény erővel hajtják be, no hisz, ekkor hallja a növendék a nevelő urra szórt ocsmánynál ocsmányabb szavakat, lerontására a tanító s nevelő tekintélyének. Hát ez nem jól van így!

Szomorú, de igaz dolog, hogy a szülők nagy többsége, nem jó segítségül nevelő társának sőt, gát és akadály. Ezért nem látom én nagyobb eredményét az iskolai nevelésnek.

Folyt. köv.

tulajdonképpen özlja. Meglepő hirtelenséggel csap át Cslag Teréz legujabb alakításáról a dologra és arra kéri a házi asszonyt, hogy miután ma már ugyanis késő van, engedjék meg nekik a szobát holnap világos nappal megtekinteni, ma különben sem akar tovább alkalmatlanodni. Azzal téli kabátja után nyul és előkelő meghajlással ismételtén bocsánatot kérve alkalmatlanokodásáért, kezesókkal udvariasan elbucszik.

A háziasszony kész örömet adja beleegyezését Fácánffy ur kérésébe és hozzáteszi, hogy holnap mindenbizonnyal elvárják. Sőt Gizella kisasszony is utánna kiáltja:

— Elvárjuk!

Fácánffy ur pedig felgyüri kabátját gallérját és sietős léptekkel távozik a kapun, arra gondol éppen: vajjon akad-e holnap is ilyen kiadó szobára.

Bévész Lajos.

A barcsi

könyvnyomdába egy 14-

15 éves jómagaviseletű

szorgalmas fiu, ki irni,

olvasni jól tud, tanon-

czul felvétetik.

Kérje
 a *The Continental*
Boodega Company
 világhírű spanyol és portugál
 borait
 Sherry
 Portbor
 Malaga
 Madeira
 Tarragona stb.
 Kaphatók az összes finomabb
 fűszer és csomage kereskedé-
 sekben, valamint poharanként
 az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.
 Saját fiók: *Budapest*
 csakis: *IV. Kossuth-Lajos és Ujvilág utca*
 sarkán a *Geny Casino*val szemben.

1-20

Skribanek Géza könyvnyomdája *Barcs*

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek mindennemű könyvnyomdai czikkek elkészítésére. Üzletében nagy választékban kaphatók: író- és rajzeszközök üzleti és egyéb rovatos könyvek. Olvasmányok, imakönyvek, albumok, képek, sirkoszoruk, mindennemű dísz- tárgyak alkalmi ajándéku levelepapírok stb. Nyomatványok orvosoknak, jegyzőknek, halottkémeknek, anyakönyvvezetőknek, stb. rak- táron tartatnak. Egyuttal a „BARCS és VIDEKE” kiadóhivatala.